

[Undervisningsministeren]

skal have et enstrengt system, og at han fortrækker, at det er staten, der har alle gymnasier. Han lukker ikke døren i; hvis han ikke kan få det, bør det muligvis være noget i retning af det, regeringen har foreslået.

I den forbindelse rejser han det spørgsmål, hvorfor i alverden Sorø Akademis Skole skal ligge og flagre som det eneste statsgymnasium. Det spørgsmål har jeg også stillet, og hvis vi kan finde en bedre løsning for Sorø, så er jeg meget positiv, men der er specielle servitutter og ældgamle aftaler vedrørende Sorø Akademi, som det er næsten uoverkommeligt at dykke ned i. Det skal jeg gerne underholde udvalget med, for det er et meget spændende historisk stof. Jeg har blot villet prøve at begrænse mængden af problemer, og derfor er der altså ikke rørt ved Sorø Akademi, og jeg vil råde til, at man vælger denne løsning.

Det betyder ikke, at vi nu pludselig skal have en stor administration for at ordne Sorø Akademi. Jeg lover, at jeg detaljeret skal beskrive over for udvalget, hvordan vi vil forholde os. Husk på, at der stadig er noget, der hedder private gymnasier! De kører på en anden måde. Man kunne jo tænke sig, at Sorø Akademi uden at blive privat i adskillige henseender kunne blive administreret på lige fod med de private. Men det vil jeg meget gerne redegøre for over for udvalget. Jeg kan ikke dette stof tilstrækkeligt til, at jeg kan forklare det her. Hr. Poulsgaard kan være forsikret om, at det ikke er undervisningsministerens ønske, at der her skal gøres en undtagelse. Det skal ikke komme an på mig! Hvis vi kan finde en bedre løsning vedrørende Sorø Akademi, så er jeg absolut rede.

Det andet punkt, han nævner, er, hvorfor disse statstjenestemænd skal kunne fortsætte som statstjenestemænd. Nu har vi jo masser af statstjenestemænd i forvejen, og det giver ikke i sig selv bureaukrati at have statstjenestemænd. Jeg har opfattet det på den måde, at det betyder, at de får rettigheder som statstjenestemænd, kort sagt, at de bevarer deres nuværende rettigheder. Der er ikke tale om – det vil jeg understrege over for hr. Poulsgaard – at vi derved får en ekstra administration, det gør vi slet ikke. Men også dette synes jeg egner sig til, at der sort på hvidt kommer et helt klart svar fra ministeriet til udvalget. Der er ingen dobbeltadministration

i, at nogen kan have status som statstjenestemænd.

Til slut vil jeg gerne afkræfte et par myter, der har været viderebragt her i dag om Rexonacirkulæret. Jeg har ikke noget imod, at fru Elisabeth Bruun Olesen tror, at det er mig, der har fundet på det, for jeg er så glad for, at det i den grad er lykkedes mig at vende dette skældsord, som det oprindeligt var, til at være noget positivt, et fremadrettet led i regeringens politik. Jeg taler jo selv om Rexona overalt, hvor jeg kommer hen, og har ofte udtalt, at man må skrive det på min gravsten, hvis man vil, for det er nemlig så indlysende fornuftigt i den nuværende situation at sætte en ekstra stol ind.

Det, jeg gerne vil korrigere, er påstanden om, at der sidste år skete noget i retning af, at et ønske om at sætte ekstra stole ind blev bremset. Det gjorde det ikke. Der kom præcis de ekstra stole ind, der skulle. Der kom en elev ekstra på stamholdene, helt som der skulle, og gennemsnittet på stamholdene kom op fra ca. 25 til ca. 26 elever.

Det, der blev bremset, var mit ønske om at skabe øget fleksibilitet ved at tillade, at man i hvert fald i starten kunne sidde 29 elever i stedet for 28. Det fik jeg ikke lov til. Hvad betød det? Det betød, at så skulle flere gymnasieelever flyttes fra det ene gymnasium til det andet. Det var skidt for eleverne, og det beklager jeg, men det var ikke noget, der på nogen måde bremsede Rexonaprincippets velsignede virkninger.

For hvad er de velsignede virkninger? I en tid, hvor vi har udsigt til faldende børnetal i de kommende år, og hvor vi har en stor pukkel af ungdomsarbejdsløse og en stor pukkel af uddannelsessøgende, der ikke har fået plads de foregående år, er jeg som undervisningsminister nødt til at sørge for at skaffe flere pladser for de samme penge. Nu har vi oven i købet fået en halv mia kr. ekstra, de skal også bruges til at skaffe flere pladser for. Når vi har pladser nok, så kan vi begynde at overveje, om vi kan give lidt, når det gælder standarden.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Nu spurgte jeg ikke ministeren om skole- nedlæggelser specielt. De planer, der i hvert fald er i Københavns amt, drejer sig jo også